

ΚΟΥΝΟΥΠΙΔΙ

κουνουπίδι, το, ουσ. [<μσν. κουνουπίδι(ο)ν], το κουνουπίδι. **1.** άνθρωπος ανάξιος λόγου, ασήμαντος, τιποτένιος: «είσαι με τα καλά σου, που θα δώσεις σ' αυτό το κουνουπίδι να σου τελειώσει τη δουλειά σου;». **2.** ειρωνική ή υποτιμητική προσφώνηση σε άντρα: «άντε, ρε κουνουπίδι, που θέλεις να μας επιβάλλεις τη γνώμη σου!». Από το ότι το κουνουπίδι είναι ένα απλό λαχανικό·

- *γίνομαι κουνουπίδι*, μεθώ υπερβολικά από ποτό ή ναρκωτικό, δεν ξέρω τι μου γίνεται από το μεθύσι: «πίναμε όλο τ' απόγευμα, μέχρι που γίναμε κουνουπίδι». Για συνών. βλ. φρ. *γίνομαι φέσι*, λ. *φέσι*·

- *είμαι κουνουπίδι*, είμαι πολύ μεθυσμένος από ποτό ή ναρκωτικό, δεν ξέρω τι μου γίνεται από το μεθύσι: «ήπιαμε μαζί δυο μπουκάλια ουίσκι κι όλο το βράδυ ήμουν κουνουπίδι». Για συνών. *είμαι φέσι*, λ. *φέσι*·

- *τον βάζει λάχανο και τον βγάζει κουνουπίδι* (*ενν. τον πούτσο, τον ψώλο*), δέχεται να υποστεί τη σεξουαλική πράξη από πίσω, από τον κώλο, και όσον αφορά τον άντρα, είναι ομοφυλόφιλος, πούστης: «αυτή που βλέπεις τον βάζει λάχανο και τον βγάζει κουνουπίδι || έπεσα απ' τα σύννεφα όταν έμαθα πως ο τάδε τον βάζει λάχανο και τον βγάζει κουνουπίδι». Ιδίως μεταξύ των παιδιών της δεκαετίας του 1950 η έκφραση αυτή εκτοξευόταν και ως βρισιά. Συνών. *τον βάζει καρότο και τον βγάζει παντζάρι*·

- *τον κάνω κουνουπίδι*, τον μεθώ υπερβολικά με ποτό ή ναρκωτικό, τον κάνω να μην ξέρει τι του γίνεται από το μεθύσι: «έλεγε πως ήταν γερό ποτήρι, αλλά, όταν αρχίσαμε να πίνουμε, τον έκανα κουνουπίδι». Για συνών. βλ. φρ. *τον κάνω φέσι*, λ. *φέσι*,

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας